

Universitätsbibliothek Paderborn

Ezechielis Spanhemii Dissertationes De Praestantia Et Usu Numismatum Antiquorum

Spanheim, Ezechiel Amstelodami, 1671

De Titulo Pontificis Maximi; conjunctis Sacerdotii & Imperii Juribus; de Asiarchis & Sacerdotibus Asiae, eorum muneribus, numero, appellationibus. De Flaminibus perpetuis, seu [...], & sacerdotiis ...

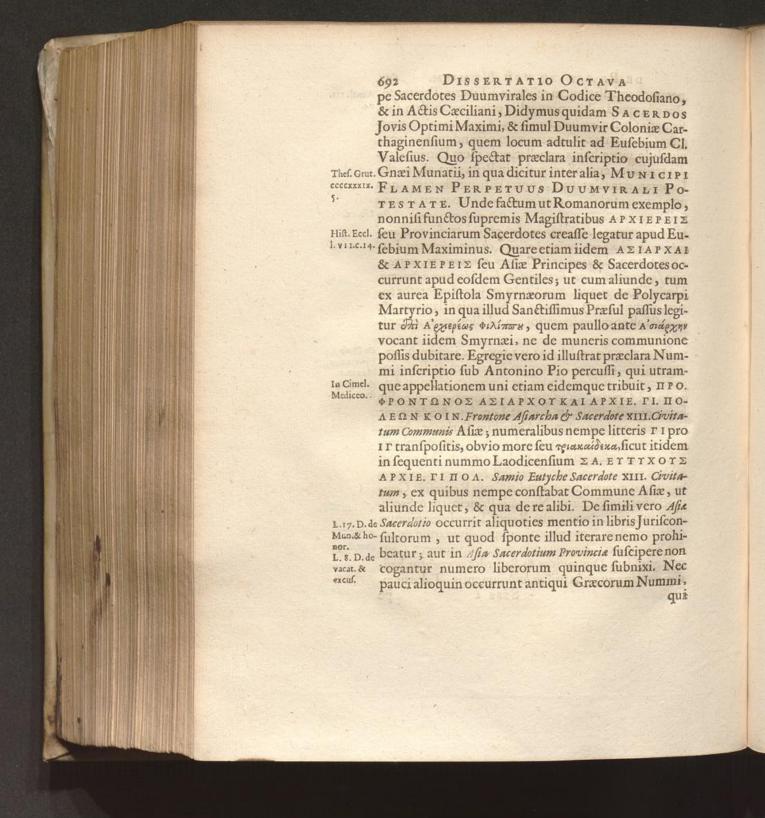
urn:nbn:de:hbz:466:1-12878

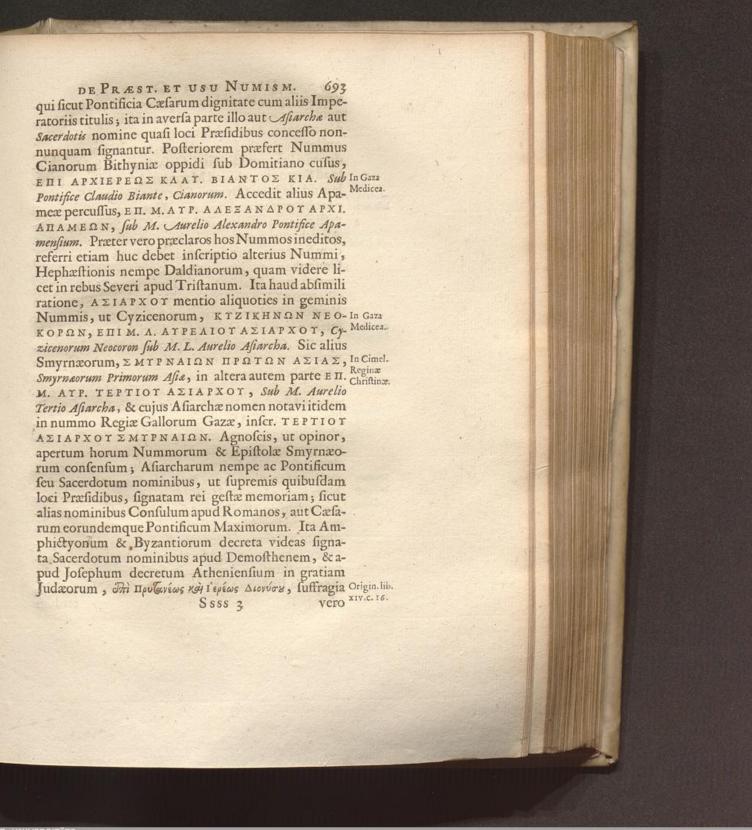
DE PRÆST. ET USU NUMISM. peratoris appellationem relictam à Tiberio Tacitus au- Annal. 111. ctorest; quod nihilominus aliis etiam concessum sub-74. sequutis Cæsaribus haud male ex Appiano colligit magnus Cafaubonus. Omnino vero notandum hoc loco, quod de more hujus appellationis idem Dio in Claudio tradidit; eum ob res gestas in Britannia aliquoties Imperatorem salutatum, contra patrium morem, quo non sæpius, sed semel tantum id nomen poterat de uno bello reportari, ATTOKPATΩP πολλάκις επωνομάσθη Lib. Lx. के देवे को नवंतर्वत, हे त्रवेश देश देश को की देश में वेनवह, देश हैं व्यार्थ πολέμε τ θπίκλησιν τωύτην λαβάν· ob hac aliquoties I M-PERATOR dictus est prater morem Romanorum; neque enim sapius quam semel licet uno de bello id nomen adsumere. Unde intelligimus, quo titulo ac jure Imperator toties, nempe xxvII. vocetur in Nummis Claudius, & inducti ab eo morisimitationem ad alios quoque trans-

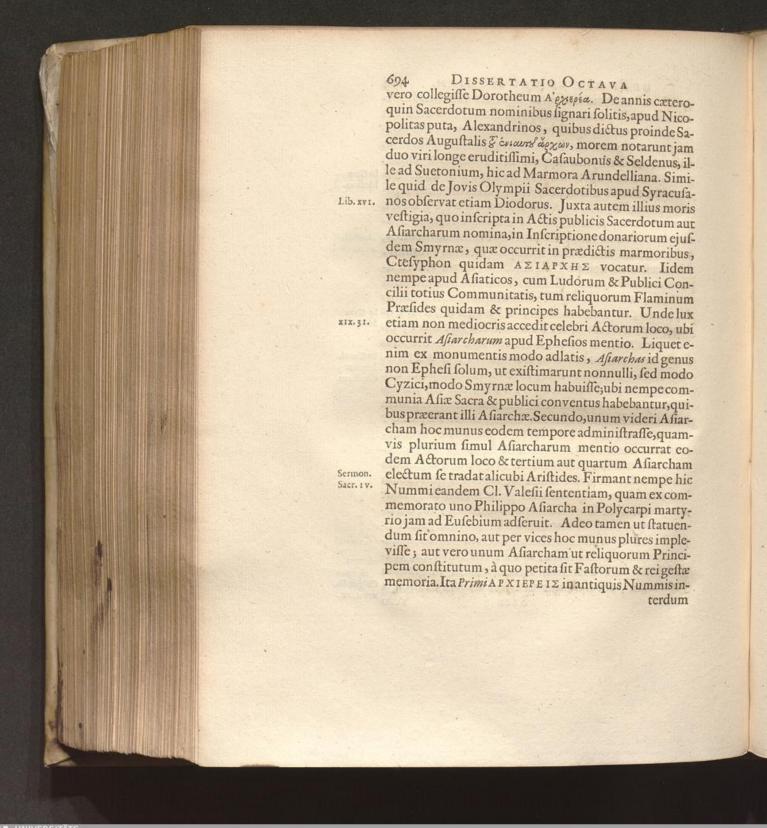
PONTIFICIS MAXIMI nota ex iisdem Num- De Titulo mis appellatio, qua supremam Sacrorum & Religio-Pontificis num curam in se transtulerunt Cæsares. Hincab Au- & Adsinigusto ad Gratianum usque Imperatorem transiit usus bus. hujus appellationis, ut docent Lapides, & adnotavit jam ante eminentissimus Annalium Scriptor. Nonnulli vero ferius eandem, ut à Justino retentam volunt, cujus extat inscriptio cum verbis Pont. Max. in quibus tamen non Pontificem, sed Ponticum Maximum legendum monuit nuper eruditissimus Reinesius. Conjuncta vero in Cæfarum Nummis Principatus & Sacerdotii jura ea ratione, qua Reges Lacedæmoniorum dicti jam olim Xenophonti, rerum divinarum respe- De Lace-Etu Sacerdotes, humanarum vero Imperatores; aut dam. Rep. qua quosdam Duumviros & Sacerdotes vocatos legimus nonnunquam in prifcis monumentis. Tales nem-

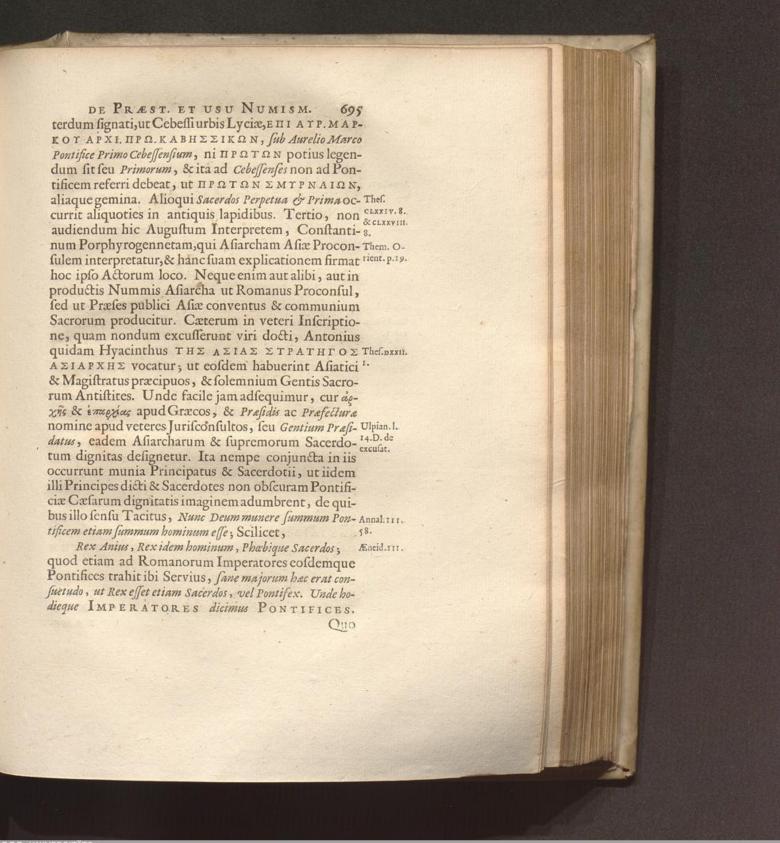
Ssss 2

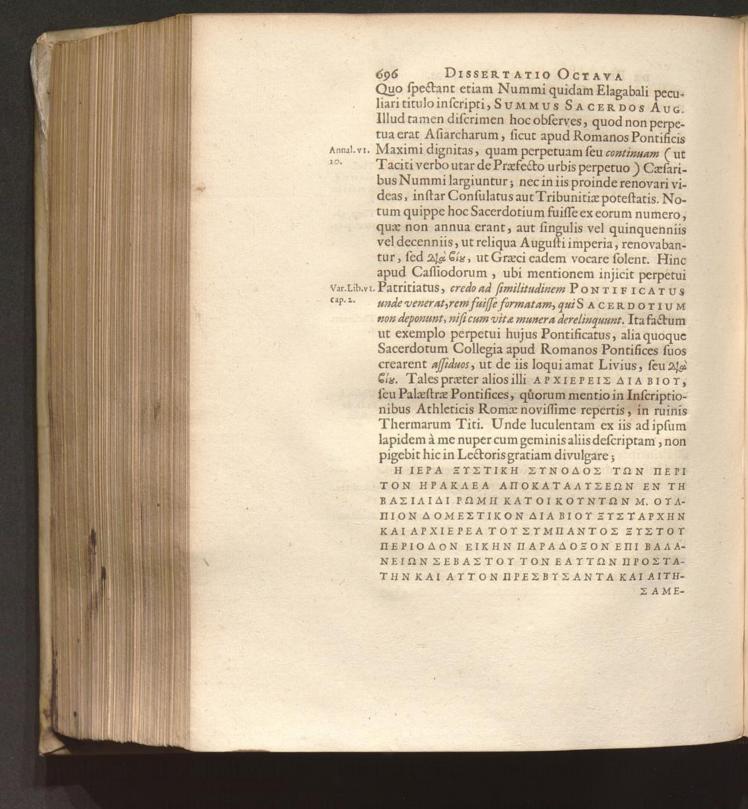

DEPRÆST. ET USU NUMISM. EAMENON TO TEMENOE TO ETMIANTI ZYETO THN TEIMHN ANA GENTOE M. MET-TIOT AMEPIMNOT EΠΙ APX ONTΩN A. OT AN-NIOT AFPIRIIANOT KAIM. METTIOT AME-PIMNOT. Dedicatum fuit nempe Antonini Pii temporibus præclarum hoc monumentum, ut eruo ex gemina inscriptione apud Gruterum, in qua itidem occurrit mentio hujus M. Ulpii Domestici, & Legationis il-Thes. lius ad Pium nomine Collegii Athletarum susceptæ; cccav. 9.20 quæ Inscriptio edita miram ex ista lucem fœneratur. Sed de his alibi ad has ipfas Inscriptiones. Unum hic notandum, hunc Ulpium Domesticum universæ Palæstræ Xystarcham simul & APXIEPEA perpetuum vocari, ex eo nempe genere, quos proinde Sacerdotales

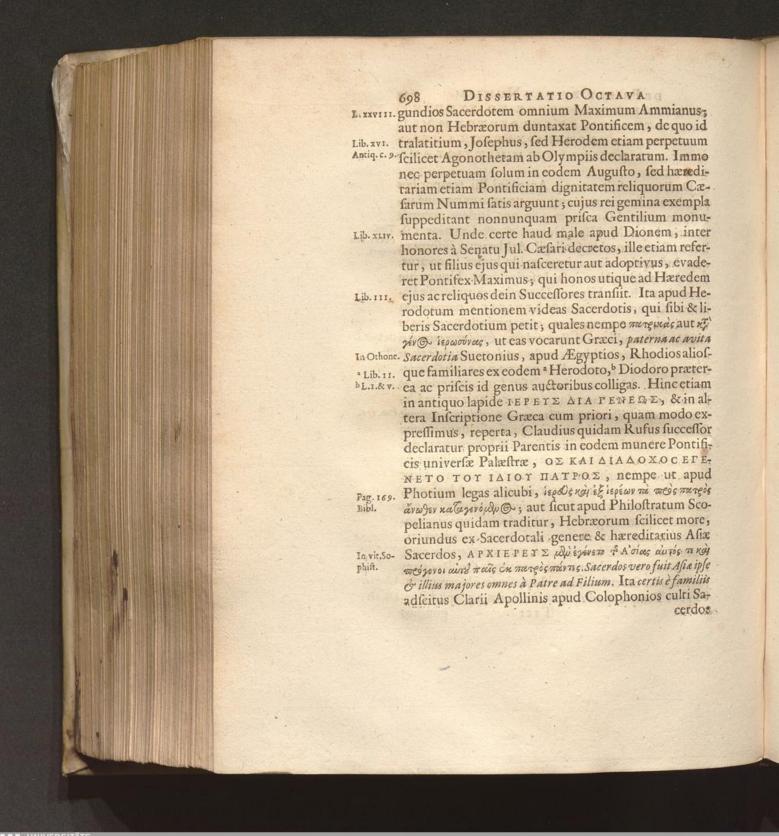
Prasides à Tertulliano dictos videas. Quid ergo mirum si De Specta-

apparatus agonum Idololatria conspurcat de coronis profanis, de cul. SACERDOTALIBUS PRÆSIDIBUS, de Collegiatis Ministris. Munerum nempe seu Ludorum editores Flamines vulgo & Sacerdotes, quo respexit etiam Canon Concilii Illiberitani, Flamines qui non immolaverunt Can. 111. sed MUNUs tantum dederunt, à cujus sensu longe utique recedunt docti Hispani illius Concilii Interpretes, qui ignoratione obvii illius moris Munus ibi explicant de dono, quo se à sacrificandi necessitate eximerent. Sicut vero APXIEPEA DIA BIOT in superiori Marmore, ita IEPEA AIA BIOT seu Flaminem perpetuum legas in

Nummo quem vulgavit jam olim doctiffimus Sirmondus; ut nempe illos innuat, qui Flamines perpetui vocantur in Codice Theodosiano, aut cum Flamines, tum Pontifices perpetui in Marmoribus antiquis. Quales etiam Jovis 212 Gis Sacerdotes apud Mylasenses observat Stra-Lib.xx.

bo; aut Templi apud Arabas Diodorus; aut apud Bur-Lib. 111. Tttt gundios

DE PRÆST. ET USU NUMISM. cerdos apud Tacitum. Neque vero omittendum hoc Annal. 17, loco, ubi plures simul Augusti regnabant, penesunum 54. & seniorem quidem hanc Pontificatus Maximi appellationem resedisse apud Romanos, ut supra ex Dione notavimus. Id vero rursus perspicue probant Nummi, in quibus M. Aurelius PONT. MAX. vocatur, non autem Collega ejus L. Verus. Alias inferior quoque Pon-TIFICIS dignitas tanquam initium quoddam feu tyrocinium illius fastigii in aliquot junioris Drusi & Getæ adhuc Cæfaris nummis fignatur, ut fupra monui. Omissa vero cum plerisque aliis mentio hujus dignitatis à Gallieni temporibus, in sequentium Augustorum Nummis, licet non abdicarint continuo vim aut usum hujus appellationis. Neque enim titulum illius dignitatis solum gestasse, sed munia etiam peregisse Cæsares, docent nonnunquam Auctores; ut de Hadriano Spartianus, Sacra Romanorum diligentissime curavit, peregrina contempsit, PONTIFICIS MAXIMI officium peregit. Ita Tiberius ut Pontifex Maximus de jure Flaminis confultus apud Tacitum, & à Plinio Tra-Annal.111: janus, quia sciebamin urbe nostra ex ejusmodi causis, colle-19. x. Ep. gium Pontificum adiri solere, te Domine, MAXIMUM 71. PONTIFICEM consulendum putavi, quid observare me velis. Hinc etiam ab Augusto ratione illius muneris, Fatidici libri recensiti; Annus Julianus iterum ordi-Sueton.in natus; auctus Sacerdotum numerus; Cærimoniæan-Aug. tiquæ restitutæ; & Claudius obsecrationem jure M A x. PONT. prait, auctore codem Suctonio; & apud Tacitum fugillatus Vitellius, quod MAXIMUM PON-Hist. 111. TIFICATUM adeptus carimoniis publicis diem quendum nefastum, hoc est suo more improvide, edixisset, & ab Alexandro Severo Caussas Sacrorum finitas notat Lampridius; & Vopisco dictus Sacerdotia composuisse Tttt 2

